

skellen bestaar mellem denne og den tidligere Regering. Jeg haaber imidlertid, at denne Regering skal faa Held til, som det er sagt fra forskellige Sider, at føre Udviklingen her i Landet fremad paa en saadan Maade, at vort Folk ikke derved skal splittes men tværtimod blive mere og mere samlet. Vi have haft megen Splitelse her i Landet baade i den ene og den anden Henseende, baade politisk, nationalt og socialt, vi trænge haardt i vort lille Folk til at faa en Samlingstid.

Meyer: Da de allerfleste Medlemmer af dette Ting have haft Ordet under Finanslovbehandlingen, har jeg tilladt mig ogsaa at bede om Ordet, fordi der er et Par Sager, der fra mit Partis Side ikke ere blevne omtalte, men som jeg kunde have Lyst til at dvæle lidt ved. Jeg skal imidlertid tilføje, at man unægtelig efter nu at have hørt de to foregaaende Talere, det ærede Medlem fra Vestervig (N. Andersen) og den højtærede Kultusminister, kunde fristes til at gøre et Par politiske Bemærkninger, og jeg vil tillade mig at knytte dem til de to paa en vis Maade mindre Sager, som jeg først vil fremdrage. Der blev fra to ærede Medlemmer, nemlig fra Folketingsmanden fra Brønderslev (T. Larsen) og Folketingsmanden fra Ribe (Busk) fremdraget Skyttesagen, og den blev stillet i Forbindelse med en af de store Sager, som har beskæftiget Demokratiet i Aarrækker, nemlig Militarismen, over for hvilken der har været rejst en stærk Opposition i vort Folk, en Opposition, der sikkert ogsaa har baaret Venstrepartiet til Magten her i Tinget og her i Landet. Imidlertid gik disse to ærede Talere ud fra, at Skyttesagen var noget tvivlsomt noget, som man ikke rigtig vidste hvad var. Jeg kan da sige, at jeg selvfølgelig fra mit Standpunkt, for saa vidt man vil stille Skyttesagen i Forbindelse med Militarismen, er ganske overordenlig villig til paa Forhaand at erklære, at vi Socialdemokrater altid have været og altid ville være bestemte Modstandere af Militarismen. Men nu er det jo et Spørgsmaal, hvorvidt den højtærede Krigsministers Definition af Militarismen er rigtig. Han deler Militarismen i to Dele, den gode og den daarlige Militarisme. Til den gode hørte Skyttesagen, den daarlige fik vi ikke at vide, hvad var. Jeg antager ikke, at det er de 5 Mill. Kr. til Feltskyts, der er Tale om; men i hvert Fald vilde disse 5 Mill. utvivlsomt fra Demokratiets Side altid være blevne opfattede som den daarlige Del af Militarismen. Hvad Skyttesagen

derimod angaar, er jeg tilbøjelig til at mene, at den ikke bør kaldes Militarisme, uagtet jeg ikke tvivler om, at der indenfor disse Foreninger har været mange stærkt nationalt farvede Tanker oppe i Retning af, at man med Vaaben i Haand skulde tilkæmpe sig, hvad man en Gang havde tabt, og at enhver, der var Medlem af en Skytteforening ogsaa havde det Kald at slaas for Fædrelandet. Sagen er imidlertid, at af de 46,000 Kr., der ydes til Skytteforeningerne fra Staten Side, er de to Femtedele ydede til Gymnastikken. Det er efter min Mening et meget betydeligt Beløb, der her ydes til Idræt, og det forsoner mig straks for saa vidt med Skytteforeningerne, at jeg uden i øvrigt at kende deres Virkemaade nærmere, vilde være tilbøjelig til at yde dem min Paaskønnelse. Man kan nemlig være Fredsven uden at være bange for at tage en Riffel i Haanden, og man kan være Ven af den borgerlige Orden, uden at man gaar af Vejen for en Brydekamp eller en Bokserkamp. Jeg ser oprigtigt talt i Skytteforeningerne en Ramme for det, der har foresvævet mange Demokrater, nemlig Tanken om en Folkevæbning, der skal erstatte det Militærvæsen vi nu have. Det er ikke klart udtalt, men det er dog antydnet, at en demokratisk Udvikling utvivlsomt vil kunne føre til, hvad det ærede Medlem for Brønderslev tænkte, at Skytteforeningerne blive Rammen for en Folkevæbning. Jeg vil ikke have det mindste imod, at man udvidede denne Ramme betydeligt, fordi jeg tænker mig, at man netop derved lægger Grunden til at udvikle Befolkningens Ungdom og for Resten de ældre med, idet man ved Hjælp af Idræt, Sport og Gymnastik og alt hvad der hører den legemlige Udvikling til, styrker Modet og giver mere aandelig Kraft.

Jeg ser i Skytteforeningerne noget andet end det ærede Medlem for Ribe. Han var tilbøjelig til at mene, at de maatte være et af to: enten Leg og Kommers eller et Stykke Militarisme. Det sidste antager jeg ikke, man vil kunne blive enig om. Selv om man kan have delte Meninger om Skytteforeningernes Virkemaade og Opgave, vil man neppe kunne slaa fast, at de ere et Stykke Militarisme. Og det første vil man efter min Mening heller ikke paa nogen Maade kunne fastholde, nemlig at Skytteforeningerne kun ere Leg og Kommers. Det ærede Medlem, der er Venstremand og Demokrat, burde vide, at en af Demokratiets Pligter ganske sikkert er at sørge for den fysiske Opdragelse af vort Folk. Jeg beklager, at der i den